

10 Μαΐου 2013

Η κατανόηση της ανάστασης του Ιησού Χριστού ως συγκεκριμένου ιστορικού γεγονότος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Ομότιμος καθηγητής στο τμήμα Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Πατρώνος

Η βιβλική πίστη στην ανάσταση είναι εντελώς διαφορετική από την ελληνιστική ιδέα περί αθανασίας και γι' αυτό δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση, όπως συνήθως συμβαίνει με πολλούς κήρυκες και ερμηνευτές, θεολόγους στην προσπάθειά τους να γίνουν κατανοητοί από ένα ευρύτερο κοσμικό κοινό. Σύμφωνα με την ελληνική φιλοσοφία και θεολογία, η ψυχή του ανθρώπου επειδή είναι άφθαρτη από τη φύση της, μετά από την απελευθέρωσή της από τα δεσμά του σώματος με το θάνατο, πιστεύεται, ότι εισέρχεται στην κατάσταση της αθανασίας. Για την Αγία Γραφή, όμως, η όλη ψυχοσωματική υπόσταση του ανθρώπου ή αποθηκεύεται ή ανίσταται. Έτσι, η ιδέα και η πίστη στην ανάσταση για τον ιουδαϊκό κόσμο ήταν από τις βασικότερες θεολογικές ιδέες. Όλοι οι Ιουδαίοι αποδέχονταν ανάσταση δικαίων και αδίκων για να κριθούν κατά τους έσχατους χρόνους. Μόνο κάποια αιρετική ομάδα, εκείνη των Σαδδουκαίων, «λέγουσι μη είναι ανάστασιν» (Πράξ. 23,8). Και αυτή η ασήμαντη εξαίρεση φανερώνει ακριβώς το βασικό και καθολικό χαρακτήρα της πίστης αυτής σε όλο τον ιουδαϊκό κόσμο. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)